

יד השולחנות יושבים על ספסל רחוב

בדרך-כלל משעה 12 ואילך בעיקר בימי שישי.
יפים ויפות, מחפשים ומחפשות, צעירי רים וזקנים, סקרנים, ועייפים מציפים את הספסל ואת הרחבה שלידו. יש כאלה הר יושבים עליו במשך שעות ארוכות ואחר רים באים, יושבים דקות אחדות ומפנים את מקומם לבאים אחריהם.

כמו לראות

סרט

אחד מיושבי הקבועים של הספסל הוא צעיר תל-אביבי, ג'ינג'י שסרב לגלות את שמו. ביום שישי שעבר ישב על הספסל כבר בשעה 11. לברו השקיף על העוברים ושבים, "אתם לא רואים מה אני עושה?" שאל כמשתומם, "אני לא עושה כלום, סתם משחזף כאן בשמש, כי ליד השולחנות צופף מדי, לחוץ מדי, מחייב. אני בא לכאן כבר שבע שנים, פעם היה ספסל אחר, אחר-כך הביאו את

רומן בצהריים
התנהל בין טוני לבין טלי סמני בת ה-17, "אני והחבר שלי בדרך לאיזשהו מקום, גילה טוני, "כבר ישבתי ליד השולחן וזה עלה לי הרבה כסף, אז אני יושב על הספסל ומסתכל באנשים העוברים"

כסית

ואידיש
התמונה השתנתה כהרף עין. אל עמית היושב הצטרפו הקומיקאית האידישאית מרים פוקס במאי דריה מצקי (משמאל) ושני ניטפחים. (מימין) ועוזרת

אהבה
הצייר התימהוני איני קרידו יושב שקוע בחלומות על הוספסל. "אי אפשר לשבת כאן בשקט, אומר לו עמית לווינסון, שהתחבק עם ידידתו, הפסלת חנה עדן.

זה, השבוע הזינו אותו קרוב יותר ל-רוול.
"מה פיתאום נזכרתם עכשיו לשאול מה אני עושה על הספסל? אני בא לכאן כי אני פוגש פה כל מיני אנשים שאני מכיר. זה מקום מייפגש לחוגים חברתיים מסויימים שבאים לכאן רק בימי שישי, איזה חוגים? מה זאת אומרת איזה חגים? כל מיני, באים, שותים את הבירה או אוכלים את המרק עם הקניידלאך ובוזה נגמר העניין. נכון שכל מי שבא לכאן מחפש משהו, אני באתי לפגוש את החברים שלי ואני יושב על הספסל כי כאן אני יושב בשקט."
בשעה 11.30 מצטרף אל הגינג'י חבר המרכיב מישקפי-שמש. ריקו הוא מרכיב אנטנות טלוויזיה. גם הוא בא לכאן בכל יום שישי ויושב על הספסל. "מאז שה ספסל נולד אני עליו", הסביר. "אין לי מלצר על הראש, אין צפיפות, אין בלגאן, טוב לי פה."
כמה דקות אחר-כך מגיע תושב קבוע אחר, יוסי. "זה המרפסת של כסית", הוא מסביר. לפתע לרגע הוא משתק, מבטו נודד שמאלה והוא לוחש לחברו: "ראית איזה חתיכה זאת שעברה עכשיו?" והוא מסביר: "כאן אנחנו יותר בולטים, יותר רואים אותנו ואנחנו רואים את כולם, ואפשר לגשת אל החתיכות בלי להתחיל להזין ערימת של שולחנות כשבינתיים (המשך בעמוד 42)

רבקה'לה הציירת
"עד עכשיו ישבתי בתוך בית הקפה", סיפרה רבקה ינאי הציירת בת ה-76, "עכשיו אני בדרך הביתה. רק יושבת לנשום קצת אוויר ולצייר, לפני שאתחיל את המסע הביתה."

יו לשבת על הספסל ולהתבונן ביושבי כסית. מצרין לשים פה ספסל, סיפר משה, כדי מחכים שיהיה מקום יוכלו בינתיים לשבת."